Partea introductivă
Dosarul nr.2c-2495/24
2-24136676-12-2c-29112024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

2 iunie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Tatiana Andoni

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare in judecată depusă de SRL „Amek” către SRL „Levdalex” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

Partea descriptivă

a constatat:

La 28.11.2024, SRL „Amek” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Levdalex” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că relațiile de colaborare dintre societățile SRL „Amek” și SRL „Levdalex” s-au soldat cu stabilirea unor raporturi juridice și economice bazate pe încredere reciprocă și cooperare efectivă.

La 31.03.2023, SRL „Amek”, în calitate de vânzător și SRL „Levdalex”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare fără număr. În baza acestui contract, SRL „Amek” s-a obligat să livreze către SRL „Levdalex” marfa: vin, bere și băuturi răcoritoare la pahar.

A susținut că, în acest sens, având în vedere specificul mărfii comercializate, SRL „Amek” a transmis către pârât recipiente (utilaje) necesare comercializării mărfii achizionate de la vânzător, și anume: keg de 30 litri, două bucăți, în valoare totală de 4000 lei, iar bunurile menționate au fost transmise în baza facturile fiscale (care au fost semnate și stampilate bilateral): *AAL *****din 25.05.2023*.

Ulterior, pârâtul a recepționat de la reclamant și marfa în valoare de 2175 lei, pe care n-a achitat-o parțial, fapt confirmat de factura fiscală: AAS *****din 23.02.2024.

A susținut că, conform clauzei 2.2 a contractului în speță, marfa recepționată urma a fi achitată în decurs de 7 zile din momentul semnării facturii fiscale.

Tentativele de soluționare pe cale extrajudiciara a litigiului iscat, s-a

materializat prin expediarea somației și cererii prealabile, care au fost ignorate de către SRL „Levdalex”, refuzând să recepționeze somația expediată.

Obligația în cauză, nu a fost executată nici actualmente, motiv care a determinat sesizarea instanței de judecată cu prezenta acțiune.

În conformitate cu prevederile art. 947 CC RM, *clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.*

Conform clauzei pct. 7.7. a contractului în speță, pentru neexcutarea obligației de achitare a mărfii, pârâtului i se calculează o penalitate de 0,1 % pentru fiece zi de întârziere. Astfel, valoarea penalității constituie suma de 1038 lei, reieșind din următorul calcul: 2175 lei datorie x 0,1% penalitate x 180 zile întârziere = *1038 lei.*

Astfel, reclamanta SRL „Amek” a solicitat:

- încasarea din contul SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, a datoriei de 2175 lei, a penalității de 1038 lei, a taxei de stat de 250 și a taxei de timbru de 200 lei;

- de a obliga SRL „Levdalex” să restituie SRL „Amek” bunurile: keg 30 L 1901 2100005 - 2 bucăți, în valoare totală de 4000 lei; sau contravaloarea lor în mărime de 4000 lei.

La 06.08.2025, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței de judecată, SRL „Amek” a depus cerere de majorare a pretențiilor (f. d. 46), indicând că, la 14.06.2021, SRL „Amek”, în calitate de vânzător și SRL „Levdalex”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 14/6, iar în baza acestui contract, SRL „Amek” s-a obligat să livreze către SRL „Levdalex” marfa: vin, bere și băuturi răcoritoare la pahar.

A menționat că, având în vedere specificul mărfii comercializate, SRL „Amek” a transmis către SRL „DA-NO-HOPS” recipiente (utilaje) necesare comercializării mărfii achizionate de la vânzător, în valoare totală de 37650 lei, și anume:

- răcitor 6 sorturi în valoare de 7350 lei;
- robinet 5 bucăți, în valoare totală de 4000 lei;
- cheie la keg tip S-8 bucăți, în valoare totală de 6400 lei;
- balon CO2, în valoare de 800 lei;
- reductor CO2, în valoare de 1100 lei;
- keg 50 L 1901 2100005 – 7 bucăți, în valoare totală de 14000 lei;
- keg 30 L 1901 2100005 – 2 bucăți, în valoare totală de 4000 lei.

A indicat că, bunurile menționate au fost transmise în baza actului de predare-primire nr. 15/6 din 15.06.2021 și a facturilor fiscale, care au fost semnate și ștampilate bilateral: AAL48*****din 17.06.2021.

Totodată, a specificat că, la 18.12.2024, pârâtul a achitat datoria în mărime de 2175 lei, solicitată prin cererea de chemare în judecată inițială, rămânând să fie încasată penalitatea în mărime de 652 lei.

Astfel, prin cererea de majorare a cerințelor din 06.08.2025, reclamanta a solicitat:

- încasarea din contul SRL „Levdalex", în beneficiul SRL „Amek", a datoriei de 37650 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturilor fiscale: răcitor 6 sorturi în valoare de 7350 lei; robinet 5 bucăți, în valoare totală de 4000 lei; cheie la keg tip S-8 bucăți, în valoare totală de 6400 lei; balon CO2, în valoare de 800 lei; reductor CO2, în valoare de 1100 lei; keg 50 L 1901 2100005 – 7 bucăți, în valoare totală de 14000 lei; keg 30 L 1901 2100005 – 2 bucăți, în valoare totală de 4000 lei;
- încasarea penalității de 652 lei, a taxei de stat de 650 lei și a serviciilor de acordare a asistenței juridice în mărime de 5000 lei.

În ședința de judecată din 03.12.2025, SRL „Amek" a depus cerere de majorare a pretențiilor (f. d. 55), indicând că, la 31.12.2022, SRL „Amek", în calitate de vânzător și SRL „Levdalex", în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. *****iar în baza acestui contract, SRL „Amek" s-a obligat să livreze către SRL „Levdalex" marfa: vin, bere și băuturi răcoritoare la pahar.

A indicat că, în acest sens, având în vedere specificul mărfii comercializate, SRL „Amek" a transmis către pârât recipiente (utilaje) necesare comercializării mărfii achizionate de la vânzător, în valoare totală de 4000 lei, și anume:

- keg 50 L 1901 2100005 – 2 bucăți, în valoare totală de 4000 lei.

Bunurile menționate au fost transmise în baza facturii fiscale AAL4*****in 25.05.2021.

Astfel, prin cererea de majorare a cerințelor din 03.12.2025, reclamanta a solicitat:

- încasarea din contul SRL „Levdalex", în beneficiul SRL „Amek", a sumei de 4000 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturii fiscale AAL4*****in 25.05.2021, și anume - keg 50 L 1901 2100005 – 2 bucăți;
- încasarea penalității de 752 lei, a taxei de stat de 750 lei și a serviciilor de acordare a asistenței juridice în mărime de 2500 lei.

La 09.12.2025, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței de judecată, SRL „Amek" a depus cerere de majorare a pretențiilor (f. d. 69), invocând relațiile contractuale stabilite între părțile procesului în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 31/03/1 din 31.03.2021.

A susținut că SRL „Amek” a transmis către pârât recipiente (utilaje) necesare comercializării mărfii achizionate de la vânzător, în valoare totală de 4000 lei, și anume:

- keg 50 L 1901 2100005 - 9 bucăți, în valoare totală de 24000 lei;
- keg 30 L 1901 2100005 - 1 bucăți, în valoare totală de 2500 lei;

Bunurile menționate au fost transmise în baza facturilor fiscale: nr.AAL *****din 22.05.2021; nr. AAL 4*****in 25.05.2021; nr. AAL *****din 09.08.2025; nr.AAS *****din 23.02.2024.

A indicat că, ulterior, pârâtul a recepționat de la reclamant și marfa, fapt confirmat de factura fiscală anexată, pe care nu a achitat-o.

Astfel, prin cererea de majorare a cerințelor din 09.12.2025, reclamanta a solicitat:

- încasarea din contul SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, a sumei de 24000 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturii fiscale AAL4*****in 25.05.2023, și anume - keg 50 L 1901 2100005 – 2 bucăți;
- încasarea penalității de 752 lei, a taxei de stat de 1600 lei și a serviciilor de acordare a asistenței juridice în mărime de 2500 lei.

La 09.04.2026, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței de judecată, SRL „Amek” a depus cerere de majorare a pretențiilor (f. d. 120), invocând, la fel, relațiile contractuale stabilite între părțile procesului în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 31/03/1 din 31.03.2021.

Prin urmare, a susținut că SRL „Amek” a transmis către pârât recipiente (utilaje) necesare comercializării mărfii achizionate de la vânzător, în valoare totală de 55350 lei, în baza facturilor fiscale:

- Seria XI nr. *****in 30.03.2018, în suma de 35 350 lei;
- Seria XI nr.*****din 03.04.2018, în suma de 35 350 lei;
- Seria AAL *****din 22.05.2021, în suma de 10 000 lei;
- Seria AAL 4*****in 25.05.2021, în suma de 4 000 lei;
- Seria AAM *****din 09.08.2021, în suma de 5000 lei;
- Seria AAN *****din 31.03.2022, în suma de - 35 350 lei;
- Seria AAN *****din 31.03.2022, în suma de 20 400 lei;
- Seria AAS*****din 23.02.2024, în sumă de 5000 lei;
- Seria AAT ***** din 04.06.2024, în suma de -20 400 lei;
- Seria EBD 0*****in 04.12.2024, în suma de 4000 lei (retur).

Totodată, a susținut că din actul de verificare anexat, se constată datoria actuală de 55 350 lei.

Astfel, prin cererea de majorare a cerințelor din 09.04.2026, reclamanta a solicitat:

- încasarea din contul SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, a sumei de 55350 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturii fiscale AAL4*****in 25.05.2023, și anume - keg 50 L 1901 2100005 – 2 bucăți;

- încasarea penalității de 752 lei, a taxei de stat de 2600 lei și a serviciilor de acordare a asistenței juridice în mărime de 2500 lei.

Incidente procedurale

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 decembrie 2024, a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Amek” către SRL „Levdalex” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată (f. d. 18).

Încheierea sus-citată, copia de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexă, au fost expediate prin scrisoare cu aviz de recepție (f. d. 20, 21), în adresa părții-pârâte, aceasta fiind obligată în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, să prezinte referinţa scrisă privind acţiunea reclamantului şi toate probele necesare care confirmă obiecțiile sale.

La 06.01.2025, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței de judecată, a fost înregistrată referința administratorului SRL „Levdalex” (f. d. 22-24), prin care a indicat că suma datoriei în mărime de 2175 lei a fost achitată pe cale amiabilă. Iar cât privește cerința cu privire la obligarea SRL „Levdalex” să restituie SRL „Amek” bunurile: keg 30 L 1901 2100005 - 2 bucăți, în valoare totală de 4000 lei; sau contravaloarea lor în mărime de 4000 lei, a susținut că aceste bunuri au fost restituite, și totodată, în privința facturii din 25 mai 2021 a invocat că termenul de prescripție de 3 ani este depășit.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 ianuarie 2025, s-a dispus examinarea cererii de chemare în judecată în ședință de judecată, cu fixarea ședinței pentru 23 iunie 2025, ora 15.30 (f. d. 30).

Poziția participanților la proces

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul părții-reclamante, avocata Rodica Roșca, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul părții-pârâte, administratorul Elena Coropat, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și aplicarea termenului de prescripție.

Motivarea

Verificând legalitatea şi temeinicia cerinţelor cererii de chemare în judecată, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către părţile implicate în proces, instanţa de judecată reține următoarele.

În temeiul art.20 alin.(1) şi alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 241 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât.

În speță, obiectul litigiului dedus judecății rezultă din raporturile juridice constituite între părțile procesului în baza contractelor de vânzare-cumpărare.

Pentru a se pronunța, instanța de judecată a dat apreciere tuturor argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată inițială, precum și în cererile de majorare a pretențiilor (f. d. 4, 46, 55, 69, 120), în raport cu probele prezentate și administrate de către părțile procesului.

Așadar, la caz, se constată că, prin cererea de chemare în judecată, depusă la *28.11.2024*, partea-reclamantă SRL „Amek” a solicitat încasarea din contul SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, a datoriei în mărime de 2175 lei, în temeiul facturii fiscale AAS *****din 23.02.2024 (f. d. 8).

Din înscrisurile dosarului, cât și din declarațiile părților procesului se atestă că, după depunerea cererii de chemare în judecată, partea-pârâtă a achitat datoria în mărime de 2175 lei, fapt ce se confirmă și prin ordinul de plată nr. 3001 din 18.12.2024 (f. d. 25), iar în legătură cu achitarea acestei datorii partea-reclamantă nu a mai susținut această cerință.

Cu toate acestea, partea-reclamantă a continuat să susțină cerința cu privire la încasarea penalității în legătură cu întârzierea plății sus-menționate.

Față de această cerință, instanța reține că, inițial, s-a solicitat încasarea penalității în mărime de 1038 lei pentru 180 de zile întârziere (f. d. 5), ulterior prin cererea de majorare a pretențiilor (f. d. 46) partea-reclamantă a solicitat încasarea penalității în mărime de 652 lei pentru 300 de zile, iar prin cererile de majorare a pretențiilor (f. d. 55, 69, 120) s-a solicitat penalitatea în mărime de 752 lei pentru 305 zile de întârziere.

Conform art. 947 din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

Potrivit pct. 7.8. al contractului de vânzare-cumpărare fără număr din 31.03.2023 (f. d. 6-7), la care face referire partea-reclamantă în cererea de chemare în judecată depusă la 28.11.2024, pentru achitarea cu întârziere, cumpărătorul poartă răspundere materială în mărime de 0,1% din valoarea mărfii neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

Conform pct. 2.2. al contractului enunțat, achitarea mărfii recepționate se achită în lei moldovenești, în termen de 7 zile din momentul semnării facturii fiscale de către cumpărător.

Deci, verificând circumstanțele cauzei prin prisma acestor prevederi, instanța conchide despre temeinicia parțială a acestei cerințe.

Astfel, având în vedere faptul că factura nr. AAS *****privind suma de 2175 lei a fost emisă la 24.02.2024, termenul-limită de achitare a facturii a expirat la 01.03.2024, iar factura a fost achitată la 18.12.2024, instanța va dispune încasarea sumei de 627 (șase sute douăzeci și șapte) lei cu titlu de penalitate pentru 285 de zile conform următorului calcul: 0,1% x 2175 lei = 2,2 lei/zi x 285 zile = 627 lei. În rest această cerință va fi respinsă ca neîntemeiată.

Privitor la cerința din cererea de chemare în judecată inițială (f. d. 4-5), cu

privire la obligarea SRL „Levdalex” să restituie SRL „Amek” bunurile: keg 30 L 1901 2100005, sau contravaloarea lor în mărime de 4000 lei, eliberate părții-pârâte prin factura fiscală AAL *****din 25.05.2021 (f. d. 9, 28), instanța reține că, prin referință, partea-pârâtă a specificat că a restituit aceste bunuri, dar concomitent s-a referit și la tardivitatea acestei facturi.

Astfel, instanța denotă că, partea-pârâtă atât în referință, cât și în faza explicațiilor, a lămurit și a menționat **despre tardivitatea acestei facturi**, cât și a altora, la care instanța se va referi *infra,* însă nu a solicitat aplicarea prevederilor art. 186[1] din Codul de procedură civilă, pentru a putea fi examinată în ordinea demersului de aplicare a excepției de tardivitate, motiv pentru care aspectul privitor la termenul de prescripție este **analizat în cadrul examinării fondului cauzei.**

Deci, instanța constată tardivitatea cererii părții-reclamante în partea obligării SRL „Levdalex” să restituie SRL „Amek” bunurile: keg 30 L 1901 2100005 - 2 buc., eliberate părții-pârâte prin factura fiscală AAL *****din 25.05.2021, având în vedere că apărarea dreptului reclamantului în partea acestei solicitări a apărut din data de 25.05.2021, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 28.11.2024, adică peste termenul de prescripție de 3 ani, în așa fel, fiind tardivă. Or, admiterea cererii după expirarea termenului de prescripție este contrară principiului securității raporturilor juridice.

Conform art. 394 din Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

În continuare, cu referire la cererile de majorare a pretențiilor, instanța pentru fiecare cerere în parte reține următoarele.

Prin cererea de majorare a pretențiilor depusă la 06.08.2025 (f. d. 46), partea-reclamantă a invocat că, la 14.06.2021, ea în calitate de vânzător și SRL „Levdalex”, în calitate de cumpărător, *au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 14/6*, iar în baza acestui contract, SRL „Amek” s-a obligat să livreze către SRL „Levdalex” marfa: vin, bere și băuturi răcoritoare la pahar.

Astfel, a solicitat încasarea din contul SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, a datoriei în mărime de 37650 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturilor fiscale: răcitor 6 sorturi în valoare de 7350 lei; robinet 5 bucăți, în valoare totală de 4000 lei; cheie la keg tip S-8 bucăți, în valoare totală de 6400 lei; balon CO2, în valoare de 800 lei; reductor CO2, în valoare de 1100 lei; keg 50 L 1901 2100005 – 7 bucăți, în valoare totală de 14000 lei; keg 30 L 1901 2100005 – 2 bucăți, în valoare totală de 4000 lei.

A indicat că, bunurile menționate au fost transmise în baza facturilor fiscale, care au fost semnate și ștampilate bilateral: AAL48*****din 17.06.2021.

Verificând și analizând argumentele părții-reclamante în susținerea acestei pretenții, instanța denotă că facturile fiscale invocate nu au fost prezentate de către parte, iar din conținutul cererii de majorare a pretențiilor depusă *la 06.08.2025,* reiese că bunurile sus-nominalizate au fost transmise către S*****.

Aici, instanța reține că întrucât societatea-pârâtă a negat explicit prestația societății-reclamante, în conformitate cu art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, sarcina probei revine exclusiv părții-reclamante, care trebuia să demonstreze prin probe certe și concludente suportarea reală a cheltuielilor invocate în mărime de 37650 lei.

În mod evident, nu se poate aștepta de la partea-pârâtă să probeze un fapt negativ – și anume că nu a beneficiat de bunurile sus-enunțate, în condițiile în care partea-reclamantă este cea care pretinde la transmiterea acestor bunuri, în consecință, părții-reclamante îi revine sarcina exclusivă de a dovedi acest fapt (decizia 2ra-875/23, §40).

Lacunele în probatoriu nu pot fi înlocuite cu presupuneri referitoare la conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor într-un raport juridic dintre părți (decizia nr. 2ra-875/23).

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar art. 131 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prevede că partea la proces este degrevată de obligația dovedirii circumstanțelor pe care le invocă doar dacă cealaltă parte le recunoaște.

Prin cererea de majorare a pretențiilor înaintată în ședința de judecată din 03.12.2025 (f. d. 55), SRL „Amek” invocând că, la 31.12.2022, SRL „Amek”, în calitate de vânzător și SRL „Levdalex”, în calitate de cumpărător, au încheiat *contractul de vânzare-cumpărare nr.* *****a solicitat încasarea din contul SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, a sumei de 4000 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturii fiscale AAL4*****in 25.05.2021, și anume - keg 50 L 1901 2100005 – 1 bucată și keg 30 L 1902 2100005 – 1 bucată.

De fapt, prin această cerere de majorare a pretențiilor, partea-reclamantă și-a concretizat cerința din cererea de chemare în judecată inițială din 28.11.2024, prin care a solicitat obligarea SRL „Levdalex” să restituie SRL „Amek” bunurile: keg – 2 bucăți; sau contravaloarea lor în mărime de 4000 lei, eliberate părții-pârâte prin factura fiscală AAL *****din 25.05.2021 (f. d. 9, 28).

Aici, se reține că referitor la pretenția părții-reclamante bazată pe factura fiscală AAL 4*****in 25.05.2021 privind eliberarea bunurilor keg 50 L 1901 2100005 și keg 30 L 1902 2100005, în sumă totală de 4000 lei, instanța s-a expus

supra, în contextul în care partea-pârâtă a specificat despre tardivitatea acestei facturi, fiind constatat că această pretenție este înaintată cu omiterea termenului de prescripție de 3 ani.

În continuare, *prin cererea de majorare a pretențiilor din 09.12.2025 (f. d. 69)*, SRL „Amek" invocând relațiile contractuale stabilite între părțile procesului în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 31/03/1 din 31.03.2021, a solicitat încasarea din contul SRL „Levdalex", în beneficiul SRL „Amek", a sumei de 24000 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturii fiscale AAL4*****in 25.05.2023, în ședința de judecată fiind stabilit că factura enunțată este din 25.05.2021.

În același timp, din conținutul cererii de majorare a pretențiilor, se desprinde că bunurile în valoare totală de 24000 lei ar fi fost transmise în baza facturilor fiscale:

- nr.AAL *****din 22.05.2021, în sumă de 10000 lei (f. d. 74, 104);
- nr. AAL 4*****in 25.05.2021, în sumă de 4000 lei (f. d. 103, 107);
- nr. AAM *****din 09.08.2021, în sumă de 5000 lei (f. d. 72);
- nr.AAS *****din 23.02.2024, în sumă de 5000 lei (f. d. 129).

În context, instanța subliniază că, factura fiscală indicată în conținutul cererii de majorare a pretențiilor (f. d. 69), cu nr. AAL *****din 09.08.2025, este indicată greșit, ori reieșind din înscrisurile speței, aceasta are nr. AAM *****din 09.08.2021, în sumă de 5000 lei (f. d. 72).

Prin urmare, în privința cerințelor formulate, prin cererea de majorare a pretențiilor înaintată în ședința de judecată din 03.12.2025 (f. d. 55), instanța reține că se va expune concomitent cu cerințele din cererea de majorare a pretențiilor din 09.04.2026 (f. d. 120), prin care partea-reclamantă își majorează cerințele, cât și concretizează cerințele din cererea *din 09.12.2025 (f. d. 69).*

Așadar, la 09.04.2026, SRL „Amek" a depus cerere de majorare a pretențiilor (f. d. 120), invocând, la fel, relațiile contractuale stabilite între părțile procesului în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 31/03/1 din 31.03.2021, și solicitând încasarea din contul SRL „Levdalex", în beneficiul SRL „Amek", a sumei de 55350 lei, ceea ce reprezintă contravaloarea bunurilor transmise în baza facturii fiscale AAL4*****in 25.05.2023, și anume - keg 50 L 1901 2100005 – 2 bucăți.

Deci, factura fiscală nr. AAL4*****in 25.05.2023, după cum s-a stabilit anterior este din 25.05.2021 și nu din 25.05.2023, după cum se indică în cererea respectivă.

Totodată, în conținutul *cererii de majorare a pretențiilor din 09.04.2026*, se specifică un șir de facturi fiscale, astfel deducându-se că, în temeiul acestor facturi, SRL „Amek" a transmis SRL „Levdalex" recipiente (utilaje) necesare comercializării mărfii achizionate de la vânzător, în valoare totală de 55350 lei, iar datoria în mărime de 55350 lei s-ar fi format anume în baza facturilor fiscale:

- Seria XI nr. *****in 30.03.2018, în suma de 35 350 lei (f. d. 122);
- Seria XI nr.*****din 03.04.2018, în suma de 35 350 lei (f. d. 123);
- Seria AAL *****din 22.05.2021, în suma de 10 000 lei (f. d. 124);
- Seria AAL 4*****in 25.05.2021, în suma de 4 000 lei (f. d. 125);
- Seria AAM *****din 09.08.2021, în suma de 5000 lei (f. d. 126);
- Seria AAN *****din 31.03.2022, în suma de - 35 350 lei (f. d. 127);
- Seria AAN *****din 31.03.2022, în suma de 20 400 lei (f. d. 128);
- Seria AAS*****din 23.02.2024, în sumă de 5000 lei (f. d. 129);
- Seria AAT ***** din 04.06.2024, în suma de - 20 400 lei (f. d. 130);
- Seria EBD 0*****in 04.12.2024, în suma de 4000 lei (retur), (f. d. 131).

Realmente, verificând și analizând conținutul facturilor sus-specificate se observă că valoarea totală a bunurilor achiziționate de către SRL „Levdalex” de la SRL „Amek” este cu mult mai mare decât cea solicitată, prin cererea de majorare a pretențiilor, prin care s-a susținut că *din actul de verificare anexat (f. d. 132), se constată datoria actuală în mărime de 55 350 lei.*

Astfel, din punctul de vedere al celor arătate, se reține că, în privința facturii Seria AAL 4*****in 25.05.2021, în suma de 4 000 lei (f. d. 125), instanța s-a expus *supra* în contextul în care partea-pârâtă a invocat tardivitatea acestei datorii.

La fel, partea-pârâtă în faza explicațiilor, a lămurit și a menționat și **despre tardivitatea facturilor fiscale** Seria AAL *****din 22.05.2021, în suma de 10 000 lei (f. d. 124), Seria AAM *****din 09.08.2021, în suma de 5000 lei (f. d. 126).

În abordarea acestei chestiuni, instanța reține că conform art. 406 alin. (1) din Codul civil, în redacția din 01.03.2019, dupa expirarea termenului de prescriptie extinctivă, debitorul poate refuza executarea obligatiei, în sens că, la expirarea prescripţiei se pierde posibilitatea exercitării forţate a dreptului subiectiv prin intermediul acţiunii. Expirarea termenului de prescripţie acordă pârâtului/debitorului posibilitatea contrapunerii cerinţelor reclamantului/creditorului faptul expirării prescripţiei.

Conform art. 412 alin. (1) din Codul civil, decăderea poate fi invocată de partea în favoarea căreia a fost stipulat ori instituit termenul în condiţiile art. 394 alin. (1).

Conform art. 391 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată dreptul încălcat este de 3 ani. Așadar, norma de drept citată reglementează în mod expres durata termenului de prescripție pentru restabilirea unui drept încălcat, în interiorul căruia persoana interesată poate solicita instanței de judecată satisfacerea pretențiilor sale.

Conform art. 395 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Reieșind din normele citate supra, instanța reține că în momentul încălcării sau neglijării dreptului subiectiv civil sau al interesului legitim se naşte dreptul la acţiune, *dar acest drept nu este unul absolut*, ci, de regulă, trebuie exercitat într-un anumit termen, în intervalul termenului de prescripţie extinctivă, adică de 3 ani.

Instanța mai reține că, pentru stabilirea momentului la care se împlinește prescripția extinctivă este necesar un calcul, care presupune cunoașterea următoarelor elemente: termenul de prescripție aplicabil speței, data la care începe să curgă acest termen, dacă a intervenit sau nu vreo cauză de suspendare sau de întrerupere a prescripției extinctive, regulile în funcție de care se determină momentul la care se împlinește prescripția extinctivă.

Instanța reiterează că, conform art. 394 din Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

Pe cale de consecință, instanța dezleagă netemeinicia pretenției în partea solicitării **încasării datoriei, în baza facturilor fiscale** Seria AAL *****din 22.05.2021, în suma de 10 000 lei (f. d. 124), Seria AAM *****din 09.08.2021, în suma de 5000 lei (f. d. 126), cât și a facturii fiscale Seria AAL 4*****in 25.05.2021, în suma de 4 000 lei (f. d. 125) - factură reținută ca tardivă *supra*, în sumă totală de 19000 lei, or, aceasta urma a fi depusă în interiorul termenului de 3 ani de la data constatării încălcării dreptului, adică în interval legal, ceea ce la caz, nu a fost realizat, cererea pe calea justiției, pentru acest calcul, fiind depusă peste termenul legal, la 28.11.2024.

De altfel, se necesită a fi remarcat că prescripția extinctivă îndeplinește *o funcţie mobilizatoare, educativă, determinându-i pe titularii drepturilor să manifeste diligenţă pentru realizarea lor*. Termenul de prescripţie în sine promovează securitatea juridică prin împiedicarea unei părţi de a introduce o acţiune dincolo de o anumită dată, scopul termenelor de prescripţie *este îndreptat spre funcţionarea normală a circuitului civil*, sub aspectul asigurării stabilităţii ordinii de drept şi a raporturilor patrimoniale deja existente.

La fel, apărarea prin intermediul căreia se invocă prescrierea dreptului reprezintă o modalitate de apărare strict procesuală, fiind o instituție a dreptului procesual civil. Or, prescripția extinctivă este o sancțiune îndreptată împotriva pasivității titularului dreptului subiectiv civil, al cărei efect îl constituie pierderea dreptului material la acțiune, respectiv posibilitatea titularului dreptului de creanță

de a obține, prin intermediul forței coercitive a statului, obligarea subiectului pasiv la executarea obligației corelative.

Dând apreciere circumstanțelor menționate, instanța mai constată că reprezentantul reclamantului nu a solicitat repunerea în termen și careva probe, motive de omitere a termenului de îndeplinire a unui act de procedură sau în dovedirea imposibilității îndeplinirii actului, pentru ca partea să fie repusă în termen de către instanța de judecată, în ordinea art.116 din Codul de procedură civilă, nu au fost prezentate și arătate.

Respectiv, în contextul în care partea de datorie în mărime de 19000 lei din suma datoriei totale în mărime de 55350 lei, a fost apreciată de instanță ca prescrisă, partea-reclamantă este îndreptățită de a solicita diferența acesteia în mărime de 36350 lei (55350 lei - 19000 lei).

Sub acest aspect, din înscrisurile prezentate se atestă că suma datoriei în mărime de 35350 lei - factura fiscală Seria XI nr. *****in 30.03.2018, în suma de 35 350 lei (f. d. 122) a fost achitată de către partea-pârâtă, fapt confirmat prin factura fiscală Seria AAN *****din 31.03.2022, în suma de - 35 350 lei (f. d. 127), totodată, acest fapt a fost confirmat și de către părțile procesului în ședința de judecată (36350 lei - 35 350 lei = 1000 lei).

La fel și suma reflectată în factura fiscală Seria AAN *****din 31.03.2022, în mărime de 20 400 lei (f. d. 128), a fost stinsă de partea-pârâtă conform facturii fiscale Seria AAT ***** din 04.06.2024, în suma de - 20 400 lei (f. d. 130).

Prin urmare, în situația descrisă, având în vedere valoarea acțiunii în mărime de 55350 lei, iar în conformitate cu art. 240 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant, instanța nu se va expune în privința altor sume reflectate în alte facturi fiscale.

Astfel, cele constatate și arătate *supra* configurează concluzia despre lipsa oricăror datorii din partea SRL „Levdalex” față de SRL „Amek”, fapt ce atestă despre netemeinicia pretenției cu privire la încasarea datoriei în mărime de 55350 lei (55350 lei (mărimea datoriei solicitate) - 19000 lei (sumă prescrisă) - 36350 lei (sumă achitată) – 20 000 lei (sumă achitată)).

Conturând cele expuse mai sus, instanța conchide despre temeinicia parțială a cerinței din cererea de chemare în judecată depusă la 28.11.2024 cu privire la încasarea penalității și astfel va dispune încasarea sumei de 627 (șase sute douăzeci și șapte) lei cu titlu de penalitate, în rest această cerință se va respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional

părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, luând în considerare prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă, instanța va dispune încasarea de la SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek, cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 250,00 lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei, *proporțional părții admise din acțiune și ținând cont de faptul că suma datoriei în mărime de 2175 lei, a fost achitată de partea-pârâtă după intentarea acțiunii în judecată.*

La fel, în litigiul respectiv, partea-reclamantă SRL „Amek” a beneficiat de serviciile juridice prestate de avocata Rodica Roșca (f. d. 11, 44), pentru care a achitat suma de 7000 lei (f. d. 15, 49, 58).

Potrivit practicii CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabile şi să nu constituie sume excesive.

În contextul celor menționate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, suma de 2500,00 (două mii cinci sute,00) lei, cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică acordată, ca fiind reale, necesare și rezonabile.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia judecătorului este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

Dispozitivul

hotărăşte:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la SRL „Levdalex”, în beneficiul SRL „Amek”, suma de 627 (șase sute douăzeci și șapte) lei cu titlu de penalitate, suma de 250 (două sute cincizeci) lei cu titlu de taxă de stat, suma de 200 (două sute) lei cu titlu de taxă de timbru și suma de 2500 (două mii cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Svetlana Cușnir